

[Søren P. Larsen.]

76 059. Hvis man vil tage den samme Maaned i 1938, saa ligger Tallet paa 150 000. Vil man tage Midten af Maaneden Januar 1939, kommer vi op paa 172 844 ledige. Hvis man vil gaa videre og jævnføre andre Maaneder — jeg skal kun tage een Maaned mere, nemlig Februar —, saa var Ledigheden i Februar 81 355 i 1929, i 1938 var Tallet 145 000 og i Februar 1939 144 307. Derefter vil man se, at i 1929 falder Arbejdsløsheden jævnt, saa snart Vintermaanederne var passeret — og vi havde en streng Vinter i 1929 —, og allerede i April Maaned er vi nede paa en 35 000—29 000 ledige, medens de tilsvarende Tal for Maanederne April og Maj 1938 var 108 000 og 93 000. Den mindste Ledighed i 1929 findes i Maaneden September 1929 med 24 175, mens Septembers Ledighed i 1938 var oppe paa 92 000. Den laveste Ledighed, der er maalt i Aaret 1929, er, som jeg nævnte før, 24 175, og den højeste Ledighed er 81 355 i Februar. Mellem disse to Tal svinger Ledigheden i Aaret 1929. Gaar man saa til Aaret 1938, vil man se, at den største Ledighed fandtes i Slutningen af Aaret, i December 1938, hvor Ledigheden var oppe paa 162 000. Den laveste Ledighed, som fandtes i hele Aaret 1938, var i Maj, hvor Tallet var registreret med 93 000. 93 000 og 162 000, det er de Ledighedstal, som Arbejdsløsheden bevæger sig imellem i Aaret 1938.

Ser man videre paa den Statistik, som findes i „Statistiske Efterretninger“ for 6. Januar i Aar, vil man se, at der er det ejendommelige ved Arbejdsløsheden her, at medens Arbejdsløsheden i det foregaaende Aar, i 1937, er mindre om Sommeren, saa er Arbejdsløsheden i Sommermaanederne April, Maj, Juni, Juli, August og September større end i de tilsvarende Maaneder i 1937. Det fremgaar klart af „Statistiske Efterretninger“ Nr. 1 paa Side 11, hvor Arbejdsløsheden er opgjort procentvis fra Maaned til Maaned. Dette at Arbejdsløsheden er større i Sommermaanederne, er et klart Vidnesbyrd om, at Arbejdsløsheden gaar dybere ned og længere ud, hvilket jo ogsaa de store Tal er Udtryk for. Vi er kommet ind i Forhold, hvor Arbejdsløsheden holder sig Sommeren igennem med Tal, der ikke gaar lavere end til 87 000.

Jeg tør nok antyde, at det er en alvorlig Illustration til Løfterne om Arbejde og god Fortjeneste og bedre Beskæftigelsesforhold, og disse haandfaste Tal er det noget besværligt for Regeringen at manøvrere udenom, ligesom det ogsaa i store Kredse i Arbejderbefolkningen er en ud-

bredt Opfattelse, at Skuffelserne paa det beskæftigelsesmæssige Omraade har været ganske kolossalt store. Virkningerne af denne Politik rammer jo ikke alene de Arbejdskammerater, der stødes ud i Ledigheden — og det er mange, mange Tusind Menneskeskæbner, som berøres af den her mislykkede Politik —, men ogsaa de, der har Arbejde, faar jo Følgerne af den fejlede Politik at føle derigennem, at Belastningen af Arbejdsløshedsforsikringen jo maa modsvares af ret betydelige Kontingenter fra de beskæftigede, og Muligheden for Nedsættelse af disse Kontingenter mindskes, naar Arbejdsløsheden er saa stor, som Tilfældet er.

Derfor ser vi ogsaa, at det ene af Regeringsbladene, nemlig „Politiken“, for nogle Uger siden skrev, at Arbejdsløsheden er Ministeriets Kors. Det er jo rigtigt, at det er et Kors, som tynger, og det hviler dobbelt tungt, fordi man i de glade Oppositionsdage saa villigt har givet Udtryk for, at man fra den Side kunde sætte ind med Midler, der forandrede Forholdene til det bedre og fik Beskæftigelsen til at gaa frem. Gennem den Politik, som man vilde føre, hævdede man at være i Stand til at afværge de daarlige Virkninger af den Politik, som den tidligere Regering havde ført, og som man ganske kritikløst gav Skylden for den Arbejdsløshed, som fandtes paa det Tidspunkt.

Man har jo tidligere fra socialistisk Side gjort sig den Ulejlighed at tælle op, hvor mange spildte Arbejdsdage der var i Løbet af Aarene. Jeg maa sige, at ved de Møder, jeg har deltaget i, hører man aldrig den Tone mere fra socialdemokratisk Side. Nu skal man nok vogte sig for at komme med Statistik, der handler om spildte Arbejdsdage. Vi har jo faaet Rekorden — ja, jeg ved ikke, om Statsministeren er Verdensmester, men Europamester tror jeg nok at den højtærede Statsminister er blevet paa Beskæftigelsesomraadet i de ti Aar, han har siddet.

Den tyngende Arbejdsløshed er et alvorligt Varsko, ikke mindst til Regeringen, som har Ansvar for den Udvikling, vi er kommet ind i. Jeg vil paastaa, at denne Regering har større Ansvar end nogen tidligere Regering, fordi man har tiltaget sig Magten over Erhvervslivet i stærkere Grad, end nogen tidligere Regering har haft det. Og med Magten følger Ansvaret. I det Øjeblik, man har Magten over Erhvervslivet, maa man ogsaa vedstaa de Resultater, denne Politik fører med sig.

Man har forsøgt igennem forskellige Foranstaltninger at modvirke den Arbejds-